

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
bytem X.

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2021, č. j.: OAM-394/ZA-06-ZA21-PD4-2010

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2021, č. j.: OAM-394/ZA-06-ZA21-PD4-2010, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2021, č. j.: OAM-394/ZA-06-ZA21-PD4-2010, jímž mu nebyla prodloužena doplňková ochrana podle ustanovení § 53a odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, celé řízení bylo jednostranné a neobjektivní, nebylo postupováno řádným procesním postupem v souladu s právním řádem a zásadami činnosti správních orgánů, napadené rozhodnutí je nezákonné a postrádá řádné odůvodnění; informace použité žalovaným nejsou aktuální, ve vlasti se bezpečnostní situace razantně zhoršila; během X.
3. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Napadené rozhodnutí je zákonné, došlo k zásadním změnám situace, doplňkové ochrany již není zapotřebí; použité informace jsou dostatečné, rodinný a osobní život nepředstavuje důvod pro udělení mezinárodní ochrany, žalobce může využít institutů obecného cizineckého práva, situace v zemi se před prezidentskými volbami v srpnu 2020 zlepšovala, žalobce nebyl ve vlasti od X., nikterak se politicky ani veřejně neangažoval, tvrzené potíže X. byly vyvráceny, ani po opuštění vlasti nevykonával žádnou aktivitu, kvůli níž by se měl dostat do potíží se státními orgány země původu, žalobce nebyl státními orgány své vlasti nikterak kontaktován, podklady v azylovém řízení nedoplnil, obecné poměry v zemi ještě neznamenají individuální ohrožení; žalobce nebyl zkrácen na právech. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 7. 4. 2020 doručil žalobce žalovanému žádost o prodloužení doplňkové ochrany. V žádosti žalobce tvrdil, že se politická situace v Bělorusku nijak nezměnila, stále tak trvají důvody, pro něž mu byla doplňková ochrana udělena.
6. Během pohovoru vedeného dne 10. 6. 2020 žalobce dále uvedl, že žádal o mezinárodní ochranu kvůli špatné situaci ve vlasti, která je rok od roku horší, nemůže se vrátit domů, je u nich špatná politická situace, nemůže žít v zemi, kde vláda může dát kdykoliv kohokoliv do vězení, důvody, kvůli nimž žádá o prodloužení doplňkové ochrany, se nezměnily, X. potíže nemají, hrozí mu nebezpečí kvůli žádosti o mezinárodní ochranu; poměry ve vlasti jsou ještě horší než dříve, před každými volbami se situace zhoršuje, ve vlasti proti němu nebylo vedeno trestní řízení.
7. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že dne 10. 11. 2010 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice; rozhodnutím ze dne 15. 10. 2012, č. j.: OAM-394/ZA-06-P09-2010, byla žalobci udělena na dobu 12 měsíců doplňková ochrana; podle názoru žalovaného byly naplněny důvody dle ustanovení § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu. Rozhodnutími ze dne 30. 10. 2013, č. j.: OAM-394/ZA-06-LE20-PD1-2010, ze dne 19. 10. 2015, č. j.: OAM-394/ZA-06-P16-PD2-2010, a ze dne 10. 4. 2018, č. j.: OAM-394/ZA-06-ZA18-PD3-2010, byla žalobci doplňková ochrana prodloužena vždy o 24

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

měsíců s tím, že důvody, pro něž byla doplňková ochrana udělena, trvají i nadále a zároveň nenastaly okolnosti pro její odnětí.

8. Dne 6. 4. 2021 se žalobce mohl seznámit s podklady rozhodnutí. Nechtěl se seznámit s podklady ani se k nim vyjádřit, navrhnout jejich doplnění ani uvést nějaké další skutečnosti či informace.
9. Dále žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.
12. Podle ust. § 53a odst. 4 věty čtvrté zákona o azylu *ministerstvo prodlouží dobu, po kterou je udělena doplňková ochrana, v případě, že osobě požívající doplňkové ochrany i nadále hrozí vážná újma (§ 14a) a nenastanou-li důvody pro její odejmutí (§ 17a).*
13. Podle ust. § 17a odst. 1 písm. a) zákona o azylu *doplňková ochrana se odejme, pokud okolnosti, které vedly k udělení doplňkové ochrany, zanikly nebo se změnily do té míry, že již doplňkové ochrany není zapotřebí. Podle ust. § 17a odst. 2 zákona o azylu při posuzování důvodů uvedených v odstavci 1 ministerstvo přihlédne k tomu, zda změna okolností je tak významná a trvalé povahy, že osobě požívající doplňkové ochrany již nehrozí nebezpečí, že utrpí vážnou újmu. Dále se přihlédne k tomu, zda osoba požívající doplňkové ochrany uvede závažné okolnosti podložené předchozí vážnou újmu odůvodňující odmítnutí ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo, je-li osobou bez státního občanství, státu svého posledního trvalého bydliště.*
14. Žalobci byla původním rozhodnutím ze dne 15. 10. 2012, č. j.: OAM-394/ZA-06-P09-2010, udělena doplňková ochrana kvůli vážné újmě ve smyslu ustanovení § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, která by mu v případě návratu do vlasti hrozila, neboť po prezidentských volbách se obecná situace markantně zhoršila, bezpečnostní situaci nelze považovat za natolik uspokojivou, aby umožňovala žadatelův bezpečný návrat do vlasti. Aktuální situace v zemi původu byla v původním rozhodnutí specifikována tak, že na základě veřejných protestních akcí po zmanipulovaných prezidentských volbách byla přijata rozsáhlá tvrdá opatření proti všem formám disentu, tři bývalí prezidentští kandidáti byli odsouzeni k trestu odnětí svobody na pět a více let za roli při demonstracích, hrozbě trestu odnětí svobody čelili i pokojní demonstranti, a to i za neverbální projevy, pokračovalo pronásledování sdělovacích prostředků a snaha o upevnění kontroly nad internetem, došlo k represím nebývalé intenzity, během noci a dne následujících po volbách byly zbity a zatčeny stovky převážně pokojně protestujících osob a více než 40

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

jich bylo uvězněno, s ohledem na mezinárodní nátlak jich bylo v průběhu roku mnoho propuštěno, následující měsíce byla úřady rozpoutána štvavá kampaň namířená proti obráncům lidských práv, politickým aktivistům, novinářům a právníkům, nadále jsou v platnosti omezení svobody sdružování, shromažďování a sdělovacích prostředků, míra represí dosahuje nebývalé intenzity, před prvním výročím nepokoju po volbách byly preventivně zadrženy desítky aktivistů, během následujících protestů byli zatčeni někteří účastníci, kteří byli posléze odsouzeni, k zadržování a zatýkání aktivistů docházelo i následující rok, v parlamentních volbách se do parlamentu nedostal ani jeden představitel opozice, volby nebyly svobodné, někteří z pozorovatelů byli zadrženi. Žalovaný též v původním rozhodnutí konstatoval, že žalobci nehrozí vážná újma ve vztahu k podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany v České republice ani v souvislosti s X. Doplnková ochrana byla žalobci prodloužena rozhodnutími ze dne 30. 10. 2013, č. j.: OAM-394/ZA-06-LE20-PD1-2010, ze dne 19. 10. 2015, č. j.: OAM-394/ZA-06-P16-PD2-2010, a ze dne 10. 4. 2018, č. j.: OAM-394/ZA-06-ZA18-PD3-2010, s tím, že se na uvedené situaci nic nezměnilo.

15. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobci již nehrozí vážná újma, žalobce nebyl ve vlasti od X., od odjezdu z vlasti se nijak politicky neangažoval ani nevykonával žádnou aktivitu, pro kterou by o něj měly mít běloruské státní orgány zájem, během pobytu v České republice žalobce běloruské státní orgány nikterak nekontaktovaly, X., kteří žádné potíže nemají, žalobce nespadá do žádné z kategorií občanů, na něž je zaměřována pozornost po prezidentských volbách, v původním řízení o udělení doplňkové ochrany byly zohledněny situace po prezidentských volbách v roce 2010 a žalobcův X., vývoj po prezidentských volbách v roce 2010 už na žalobce nemůže mít dopad, X. už na žalobcovo postavení nemohou mít vliv, po příjezdu do České republiky žalobce veřejně nevyjadřoval opoziční postoje vůči současnému režimu a neuvedl, že by se nějak angažoval v kampani před prezidentskými volbami v roce 2020 nebo účastnil protestů následujících po těchto volbách; žalobcovy obavy v souvislosti s podáním žádosti o mezinárodní ochranu v České republice nejsou opodstatněné.
16. Má-li žalovaný prodloužení doplňkové ochrany odepřít, musí prokázat zásadní změnu okolností v těch aspektech, jež dříve považoval za klíčové. Za stěžejní je přitom nutné považovat změny oproti stavu ke dni 10. 4. 2018, kdy bylo vydáno poslední rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany, v němž žalovaný konstatoval, že důvody pro udělení doplňkové ochrany nadále trvají.
17. Rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany není rozhodnutím „na zelené louce“, kdy se od základu zkoumají důvody pro udělení mezinárodní ochrany, jako je tomu při první žádosti o mezinárodní ochranu. Jádrem prodlužovacího řízení podle ustanovení § 53a odst. 4 zákona o azylu představuje posouzení toho, zda se zásadním způsobem změnila okolnosti, jež vedly k udělení, resp. poslednímu předchozímu prodloužení mezinárodní ochrany. Fakticky se jedná o jakýsi přezkum, který vychází z původního (dřívějšího) rozhodnutí a konfrontuje jej s aktuální situací. Stěžejní důvody, jež dříve vedly k udělení (prodloužení) doplňkové ochrany, nelze v prodlužovacím řízení zpětně měnit nebo dokonce doplňkovou ochranu neprodloužit s odůvodněním, že mezinárodní ochrana neměla být v dřívějším rozhodnutí vůbec udělena, příp. prodloužena.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

18. K obdobným závěrům došel i Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“); své názory vyjádřil v právní větě k rozsudku ze dne 29. 6. 2011, č. j.: 7 Azs 21/2011 – 57: *„Odnětí doplňkové ochrany podle § 17a odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, je možné, pouze pokud okolnosti, které vedly k jejímu udělení, zanikly nebo se změnily do té míry, že jí již není zapotřebí. Pro účely rozhodování o odnětí doplňkové ochrany jsou tyto okolnosti fixovány v důvodech rozhodnutí o jejím udělení a následně je nelze beze změny či zrušení tohoto rozhodnutí (např. cestou mimořádných opravných prostředků) měnit. Důvodem odnětí doplňkové ochrany podle § 17a odst. 1 písm. a) citovaného zákona proto nemůže být, dospěje-li správní orgán dodatečně k závěru, že tato ochrana vůbec neměla být rozhodnutím o jejím udělení poskytnuta, a snaží-li se jejím odnětím „revidovat“ původní rozhodnutí.“* Byť se judikát explicitně týká ustanovení § 17a zákona o azylu (vznik důvodů pro odejmutí doplňkové ochrany), musí se totožný způsob posouzení použít i u druhé kumulativní podmínky (žadatel hrozí i nadále vážná újma ve smyslu ustanovení § 14a zákona o azylu).
19. Soud vyhodnotil lidskoprávní situaci v Bělorusku na základě shromážděných podkladů.
20. Informace OAMP ze dne 14. 12. 2020, Bělorusko, Vývoj po prezidentských volbách 2020 poukazuje na podstatné změny v souvislosti s prezidentskými volbami v srpnu 2020. Charakterizuje prostředí vystupňované represe bezpečnostních složek, které je kvalitativně odlišné od předchozího, byť autoritářského, přístupu běloruských státních orgánů k vlastním občanům. Přestože některé skupiny obyvatel jsou státními orgány ohroženy výrazně více, změna, která nastala, je takového rázu, že musí nezbytně dopadat na široké vrstvy obyvatel. Nadto perzekucím nečelili toliko vůdčí představitelé, ale velmi často (minimálně v řádech tisíců) i řadoví demonstranti, členové různých profesních a sociálních skupin a osoby veřejně nosící symboly protestu.
21. Podle informace Ministerstva zahraničních věcí USA ze dne 11. 3. 2020, Bělorusko, Zpráva o dodržování lidských práv za rok 2019 je Bělorusko autoritářský stát, faktickou moc soustřeďuje prezident, nebyla možnost stav změnit prostřednictvím demokratických voleb, docházelo k svévolnému zatýkání a věznění, podmínky ve vězení byly životu nebezpečné, svévolně bylo porušováno soukromí, soudy nebyly nezávislé, byla nepatřičně omezována svoboda projevu a tisku, v tomto ohledu docházelo k represím, což se týká i výkonu ostatních politických práv, ve všech složkách státní moci panovala korupce.
22. Dle Informace OAMP ze dne 25. 5. 2020, Bělorusko, Bezpečnostní a politická situace v zemi prakticky o všem rozhoduje prezident, žádné volby za jeho vlády nebyly demokratické, běloruské bezpečnostní složky užívaly mučení a nelidské zacházení, trest smrti byl nadále vykonáván, právo na zahraniční cestování bylo některým občanům upíráno, zákaz zahraničního cestování se týkal i trestně stíhaných, dodržování zásady non-refoulement nebylo zaručeno.
23. Dle Informace OAMP ze dne 15. 5. 2020, Bělorusko, Politická a lidskoprávní situace, nástin vývoje od roku 2010, vztahy s EU byla veškerá moc koncentrována v rukou prezidenta, opozice byla z procesu vládnutí vyloučena, období uvolnění režimu trvající od roku 2007 bylo ukončeno rozsáhlými represemi po prezidentských volbách v roce 2010, po roce 2014 došlo k určitému zlepšení situace, následované vystupňováním represí na jaře

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

2017, posléze docházelo k určitým dílčím zlepšením stran lidskoprávní situace, avšak k významným změnám k lepšímu nedošlo, zlepšení byla toliko dočasná a okrajová, po parlamentních volbách roku 2019 byly opět stupňovány represe.

24. Podle Informace Ministerstva zahraničních věcí České republiky ze dne 21. 7. 2020, Bělorusko, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí mají běloruské orgány přesný přehled o délce pobytu v zahraničí všech svých občanů, kteří v posledních letech vycestovali, nikoliv však o jeho typu a účelu, běloruské orgány nemají kapacitu aktivně monitorovat všechny potenciální žadatele o mezinárodní ochranu, informace jsou sbírány spíše pasivně, není vyloučeno vysílání aktivních rozvědčíků u početných běloruských komunit (např. X.), při zájmu o konkrétní osobu se úřady zajímají o sociální síť a mohou monitorovat textovací služby, běloruské orgány využívají v cizině agenty k sbírání informací z prostředí běloruských migrantů, většinou stačí pasivní sledování, někteří žadatelé sdílejí důvěrné informace o svém právním postavení prostřednictvím sociálních sítí nebo o uvedeném mluví před neznámými lidmi, takové údaje se shromažďují a zpracovávají, neúspěšní žadatelé mohou být předmětem zájmu, pokud se o podání žádosti státní orgány dozvědí, znevýhodňování je vázáno na aktivity dotyčné osoby v Bělorusku, nehrozí trestněprávní postih za podání žádosti o mezinárodní ochranu v zahraničí.
25. Ze zpráv obsažených ve správním spisu tak vyplývá, že lidskoprávní situace v Bělorusku se od posledního prodloužení doplňkové ochrany v dubnu 2018 (ani od jejího původního udělení v říjnu 2012) nikterak nezlepšila, naopak zvláště po prezidentských volbách roku 2020 došlo k jejímu podstatnému zhoršení, které dosahovalo až kvalitativní úrovně. Absolutní moc v zemi nadále držel prezident, represe ze strany bezpečnostních sil se výrazně stupňovala a zahrnovala typově více skupin osob včetně řadových protestujících, k represivnímu postupu ze strany státu postačovalo méně významné jednání než dříve.
26. Okolnost, že lidskoprávní situace v Bělorusku se podstatně nezlepšila, vyslovuje zřetelně i NSS ve své judikatuře, odkázat lze na jeho zrušující rozsudky ze dne 7. 4. 2021, č. j.: 7 Azs 248/2020 - 27, ze dne 11. 2. 2021, č. j.: 7 Azs 249/2020 - 29, ze dne 29. 4. 2021, č. j.: 7 Azs 302/2020 - 37, ze dne 27. 5. 2021, č. j.: 8 Azs 254/2020 - 80, a ze dne 7. 4. 2021, č. j.: 7 Azs 203/2020 - 85.
27. K zlepšení lidskoprávní situace v Bělorusku od udělení doplňkové ochrany žalobci (resp. jejího posledního prodloužení) tudíž nedošlo, naopak. V původním rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany z října roku 2012 se žalovaný zásadním způsobem opřel o obecně negativní lidskoprávní situaci v zemi původu (ostatně i v pohovoru ze dne 10. 6. 2020 (s. 2 protokolu) žalovaný uvádí, že doplňková ochrana byla žalobci udělena s ohledem na tehdejší obecně špatnou situaci v Bělorusku), v zásadě šlo o jediný důvod, proč byla žalobci doplňková ochrana udělena. Naopak obava z X. i ohledně podání žádosti o mezinárodní ochranu byly v původním rozhodnutí coby důvody pro udělení doplňkové ochrany žalobci výslovně vyloučeny.
28. Důvodem pro udělení doplňkové ochrany žalobci tak byla obecná negativní lidskoprávní a bezpečnostní situace v zemi původu, na níž se dosud nic podstatného

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

nezměnilo. Argumentace žalovaného, kterou odůvodnil podstatnou změnu poměrů (k lepšímu) v Bělorusku, nemůže obstát. Doplnková ochrana byla v původním řízení udělena na základě obecných poměrů v zemi, neangažování se žalobce proti režimu proto nemůže představovat důvod jejího neprodloužení, z odůvodnění původního rozhodnutí nevyplývá žalobcovo protirežimní angažmá ani dříve, resp. žádná žalobcova činnost ani jeho chování nevedly žalovaného k udělení doplňkové ochrany. Důvody pro aplikaci ustanovení § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu nebyly v původním řízení nikterak konkretizovaně vázány na osobu žalobce, jeho absence ve vlasti od X. tudíž na jejich trvání nemůže nic měnit. Totéž platí pro další tvrzení žalovaného, podle něž X. Soud nesouhlasí ani s názorem žalovaného, že žalobci byla v původním řízení udělena doplňková ochrana částečně pro jeho kontakt X.; v původním rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany ze dne 15. 10. 2012 (s. 12 až 14) není takový důvod zmíněn, nejde ani o kritérium či aspekt, k němuž by žalovaný přihlédl, jediná okolnost, kterou se žalovaný v souvislosti s doplňkovou ochranou zabýval a jež by zároveň mohla mít spojitost s X., byla žalobcova obava z X., tu však žalovaný jako důvod pro udělení doplňkové ochrany v původním řízení odmítl a následně v odůvodnění původního rozhodnutí s danou informací nikterak nepracoval, jedná se tak o nepřipustnou revizi důvodů, pro které byla doplňková ochrana udělena. Důvodem pro udělení doplňkové ochrany byla obecná negativní lidskoprávní situace v zemi původu, nikoliv samo o sobě zhoršení poměrů po prezidentských volbách roku 2010. Žalovaný v původním rozhodnutí nikterak neindividualizoval, proč by se právě volby v roce 2010 měly nějak výrazněji týkat zrovna žalobce. Za daných okolností je proto lhostejné, zda je situace zhoršená kvůli prezidentským volbám v roce 2010 či ze zcela jiných důvodů anebo právě kvůli prezidentským volbám v roce 2020.

29. Pro závěr, že došlo k podstatné a trvalé změně skutečností, pro něž byla doplňková ochrana udělena a posléze prodloužena, tak nejsou shromážděné podklady dostatečnou oporou. Ze správního spisu tudíž nevyplývá, že by již žalobci ve vlasti nehrozila vážná újma ve smyslu ustanovení § 14a zákona o azylu. Podklady obsažené ve správním spisu svědčí o přetrvávajícím nebezpečí tak, jak bylo shledáno v původním rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany ze dne 15. 10. 2012 (a kontinuálně konstatováno v rozhodnutích o prodloužení doplňkové ochrany, naposledy dne 10. 4. 2018). Skutkový stav zjištěný žalovaným je tak v rozporu se spisy (§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.).
30. Soud se již nezabýval, zda a jak X., neboť mu k rozhodnutí stačila obecná lidskoprávní situace v zemi původu; bude na žalobci, aby v novém řízení případně uvedené okolnosti tvrdil a rozvedl.
31. Soudu k jeho rozhodnutí postačovaly údaje a podklady obsažené ve správním spisu, jakékoliv další dokazování neprováděl, jelikož by to bylo nadbytečné.
32. Ze všech výše uvedených důvodů soud na základě ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.
33. V dalším řízení bude na žalovaném, aby na základě co nejaktuálnějších a odpovídajících podkladů řádně zjistil skutkový stav věci a následně dostatečným a přezkoumatelným způsobem zhodnotil, zda v případě žalobce již skutečně pominuly důvody pro prodloužení doplňkové ochrany a v případě návratu do vlasti mu nehrozí

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

nebezpečí vážné újmy, které by odůvodňovalo prodloužení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Žalovaný vyjde z toho, že důvodem pro udělení doplňkové ochrany v původním řízení byla obecná lidskoprávní situace v zemi původu, která se navíc minimálně po prezidentských volbách v roce 2020 ještě zhoršila. S ohledem na potřebu komplexity shromážděných dokumentů žalovaný v dalším řízení mezi podklady rozhodnutí zahrne též zprávy nezávislých zpravodajských zdrojů (např. Freedom House, Amnesty International či Human Rights Watch).

34. Podle ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. je žalovaný vysloveným právním názorem Městského soudu v Praze vázán.
35. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalobci náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 17. května 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.